

2. sunnuntaina pääsiäisestä 15.4. 2018

Raaseporin suomalaisen seurakunnan piispantarkastuksen päätösmessu Piispa Tapio Luoma

Joh. 10:1-10

Kevät on saapunut. Päivä on pidentynyt ja sen myötä erityisesti linnunlaulu on taukoamatonta. Huomaamme kevään saapumisen ei ainoastaan valon lisääntymisestä tai lumen sulamisesta tai lämpötilan nousemisesta. Havaitsemme kevään myös äänistä.

Äänet vastaanotetaan kuuloaistin avulla. Kuulon heikentymisen monet havaitsevat varsinkin ikääntymisen myötä. Silloin väistämättä jotakin jää ulottumattomiin. Kuuloaisti joutuu joskus myös koetukselle. Kovat ja voimakkaat äänet vaikkapa tehdashallissa tai rock-konsertissa tekevät kuulosuojaimet tarpeellisiksi.

Kaikkia ääniä ei kuulla ainoastaan korvilla. On olemassa ääniä, joiden tarkoituksena on vaikuttaa sydämeemme ja mieleemme. Nämä äänet voidaan kuulla ja lukea joko suoraan tai rivien välistä. Mainosmaailman äänet pyrkivät vakuuttamaan meille, että juuri tämä tai tuo tuote helpottaa elämäämme, tekee sen mukavammaksi ja hohdokkaammaksi ja saa meidät tuntemaan itsemme jollakin tavoin nykyistä paremmiksi tai onnellisemmiksi.

Myös ajatuksia ja katsomuksia mainostetaan. Nämä äänet pyrkivät voittamaan meidät kannattajikseen ja muodostamaan ryhmittymiä niiden esillä pitämän asian ympärille. Yhteiskunnallisia aatteita, uskontoja ja erilaisia elämäntapoja tuodaan esille houkuttelevina vaihtoehtoina, joista sanotaan, että niiden avulla pääsemme parempaan tulevaisuuteen. Meihin siis yritetään vaikuttaa erilaisilla äänillä. ”Tule tänne.” ”Osta tämä.” ”Lähde mukaani.”

Kuluneen viikon aikana olemme täällä Raaseporin suomalaisessa seurakunnassa kuulleet ja kuunnelleet monenlaisia ääniä. Piispantarkastuksen yksi tärkeä tehtävä ja tavoite onkin ollut kysyä, mitä teille kuuluu. Tätä asiaa olemme pohdiskelleet monipuolisesti. Olemme kuulleet ääniä eri puolilta laajaa seurakuntaa. Olemme kuulleet työntekijöiden, luottamushenkilöiden ja seurakuntalaisten ääniä. Olemme olleet herkällä korvalla, kun olemme vierailleet moottoripajassa, päiväkodissa, koulussa tai kaupungin vieraana. Näiden äänien tarkoitus on ollut vaikuttaa meihin kaikkiin, niin piispantarkastuksen toteuttajiin kuin teihin Raaseporin suomalaisen seurakunnan työntekijöihin, luottamushenkilöihin ja seurakuntalaisiinkin.

Piispantarkastusviikkomme huipentuu tänään tässä messussa. Täällä me aivan erityisellä tavalla haluamme keskittyä yhteen ääneen. Sitä ääntä olemme eri yhteyksissä kuluneen viikon varrellakin tahtoneet kuunnella. Se on se ääni, jota kirkko ja seurakunta ei koskaan saa jättää kuulematta. Päivän evankeliumissa Jeesus sanoo näin: *”Se, joka menee portista, on lampaiden paimen. Hänelle vartija avaa portin, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntään. Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle.”*

Herramme Jeesus puhuu tässä itsestään. Hän on lampaiden Paimen, meidän Paimenemme. Hän on meidän Johtajamme. Hänen ääntään meidän on etsittävä ja kuunneltava. Tämän äänen tulee saada vaikuttaa meissä ja meidän kauttamme. Hyvän Paimenen ominaisuuksiin kuuluu se, että hän haluaa seuraajilleen pelkkää hyvää. Hän vie, kuten evankeliumi sanoo, lampaansa laitumelle, sinne, missä voi saada ravintoa ja voimia. Jeesus sanoo itsestään: *”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.”*

Johtajia löytyy joka lähtöön. Uutiset kertovat meille päivittäin suurten tai niitä jäljittelevien pienempien valtioiden johtajista, jotka vetoavat äänellään omiin johdettaviinsa pysyäkseen vallassa ja turvautuvat tässä tavoitteessaan karkeisiin keinoihin. He yrittävät näyttää vahvoilta johtajilta sillä ainoalla keinolla, jonka he näyttävät tuntevan, uhittelemalla ja korostamalla omaa voimaansa.

Sitten on niitä johtajia, jotka käyttävät pehmeämpiä menetelmiä ja suloisempia ääniä vaikuttaakseen ihmisiin. Erityisesti maailmankatsomusten, uskontojen, ideologioiden ja elämäntapojen markkinoilla kohtaamme johtajia, jotka lupaavat paljon, monesti maksua vastaan, mutta pystyvät lopulta antamaan kovin vähän. Hekin kyllä löytävät seuraajansa ja kannattajansa.

Kaikilla johtajilla ja sellaisiksi haluavilla on oma äänensä. Se on myös niillä johtajilla, jotka toimivat kirkossa ja seurakunnassa. Kirkkoherrojen, piispojen ja kaikkien muidenkin kirkossa toimivien johtajien on tarpeen jatkuvasti muistaa, kenen asialla tässä tehtävässä lopulta ollaan ja kenen äänen tulee kaikua kaikkein kirkkaimmin. Kirkossa johtaja on hakoteillä heti, kun hän unohtaa olevansa itsekkin Hyvän Paimenen seuraaja, palvelija, jonka ei ole määrä kerätä kannattajia itselleen vaan kannustaa seuraamaan Jeesusta Kristusta.

Suomen evankelis-luterilaista kirkkoa on usein nimitetty moniääniseksi kirkoksi. Sillä viitataan tosiasiaan, että me vajaa neljä miljoona kirkon jäsentä olemme hyvin erilaisia ja että siksi kirkossa kuuluvat hyvin monenlaiset äänet. Tämä on aivan totta. Me emme ole yhdestä puusta veistettyjä. Me olemme ihmisinä ja kristittyinäkin erilaisia. Tästä huolimatta kirkolla voi tarkalleen ottaen olla vain yksi ääni – Herramme Jeesuksen Kristuksen, Hyvän Paimenen ääni, se ääni, jota meidän tulee kuulla ja seurata.

Tätä Hyvän Paimenen ääntä kuunnelkaa ja seuratkaa täällä Raaseporissa. Se johdattaa turvallisesti tulevaisuuteen, se kannustaa kohtamaan erilaiset haasteet ja vaikeudet, se auttaa iloitsemaan Jumalan läsnäolosta ja se lupaa ikuisen elämän. Tämä ääni kutsuu meitä tänään myös ehtoollispöytään. Kuulemme Jeesuksen äänen, kun meille sanotaan: *"Tulkaa, ottakaa vastaan Kristuksen ruumis. Tulkaa, juokaa kuolemattomuuden lähteestä."*